

get. Vi stiller vores spørgsmål så hurtigt, det kan lade sig gøre, og hvis landbrugsministeren er lige så kvik til at svare på dem, som vi er til at stille dem, så er vi snart parat til at træffe en afgørelse.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg skal ikke svare på ministerens vegne, men kun sige tak til Venstres ordfører for det tilsagn, der blev givet her, for jeg tror, vi vil tjene sagen bedst netop ved at have den holdning.

Frank Dahlgaard (KF):

Da mit partis ordfører, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Med det foreliggende lovforslag sammenlægges forskellige kontrolniveauer på fødevarerområdet, således at kontrollen bliver enstrengt fra jord til bord, og det synes Det Konservative Folkeparti er et godt udgangspunkt. Vi har længe efterlyst en mere effektiv og sammenhængende kontrol og forventer, at dette vil blive tilfældet, nu hvor de ressourcemæssige og organisatoriske problemer bliver ryddet af vejen.

Vi ser imidlertid meget kritisk på de i lovforslaget foreslåede ændringer af veterinærdirektørens status. Denne bliver nu degraderet til organisatorisk at være sidestillet med vicedirektøren. Dette kan skabe problemer i forhold til den helt magtpåliggende troværdighed, der skal herske om denne person. Endvidere bør ansvarsplaceringen være entydig og klar. Ligeledes er det et konservativt krav, at veterinærdirektøren har en uddannelse som dyrlæge.

Af høringssvarene fremgår det således også meget klart, at forudsætningerne for at skabe en acceptabel status er, at der er en klar og entydig kompetence, for så vidt gælder beredskabet vedrørende smitsomme sygdomme, autorisation af dyrlæger, forhandlinger med tredjelande og i veterinærchefgruppen.

Ligeledes må veterinærdirektøren have en ansvar for at overvåge sundhedstilstanden blandt husdyr og forestå kontrollen med og bekæmpelsen af sygdomme, herunder zoonoser.

Det tilkendegives også i høringssvarene, at veterinærdirektøren skal være født medlem af Det Veterinære Sundhedsråd og dermed ikke skal være afhængig af en ministerudpegelse.

Vi er umiddelbart positive over for lovens intentioner, men meget kritiske over for den uafklarede status, som veterinærdirektøren bli-

ver tillagt, og derfor vil vores endelige stillingtagen afhænge af det forestående og opklarende arbejde i udvalget.

Kristen Touborg (SF):

Som det allerede er anført af flere ordførere, så er hensigten med loven en modernisering. Hensigten er, at det veterinære område kommer til at svare til den lovgivning, der i øvrigt findes. Det er hensigten, at der skal foretages en afklaring af ansvaret mellem minister og styrelschef, og det er i øvrigt hensigten, at man får en kontrolforanstaltning, der dækker fra jord til bord. Det er alt sammen ting, som SF finder ganske udmærkede.

Det forekommer os, at loven er en rimelig forenkling, og på det foreliggende grundlag er vi ret positive over for det lovforslag, vi behandler her.

Men vi har jo også registreret, at der er en del organisationer – faktisk forholdsvis mange organisationer – inden for landbruget, der udtaler sig kritisk om forslaget, og det samme gør jo Venstre og De Konservative. Så vi vil naturligvis høre efter, hvad der bliver sagt, når der kommer delegationer til udvalget, og hvad Venstre og De Konservative har at fremføre under udvalgsarbejdet, og vi vil så tage endelig stilling ud fra det.

Men som sagt, på det foreliggende grundlag er vi ret positive.

Ulla Solvang (RV):

Fru Vibeke Peschardt kan ikke være til stede, så jeg skal fremføre hendes ordførertale:

Lovforslaget indebærer en nødvendig strukturændring af Fødevarerministeriets organisering som følge af beslutningen om oprettelse af et særligt Fødevarerministerium. Det indebar en overflytning af Levnedsmiddelstyrelsen fra Sundhedsministeriet til Landbrugsministeriet, og det betyder, at der oprettes et enstrengt system for kontrol af fødevarer, faktisk fra jord til bord. Man kan sige, at det er en udvikling, som har været i gang længe, der bliver tilendebragt ved denne lejlighed.

Lovforslaget betyder først og fremmest, at Veterinærdirektoratet og veterinærdirektøren får en anden status end hidtil. På den anden side får veterinærdirektøren en helt selvstændig stilling inden for det særlige veterinære beredskab, der skal være, for så vidt angår smitsomme sygdomme blandt husdyr.